

Jensen-Broby: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede Indenrigsminister for hans Svar paa Forespørgselen, som har givet mange Oplysninger om, hvordan Situationen ligger i Øjeblikket med Hensyn til Færdiggørelse af de Lejligheder, der er paabegyndt, og med Hensyn til Fremskaffelsen af de hertil nødvendige Materialer.

Vi ved godt, at Bygningsituationen er forfærdelig for Øjeblikket. Vi ved ogsaa, at der mangler Boliger til en Masse Mennesker, som ikke fornaar at skaffe sig en selvstændig Lejlighed. De to Ting, der først og fremmest mangler til Opførelse af Boliger, er Mursten og Træ, og af Træ er det især Gulvbrædder. Det gælder derfor først og fremmest om at se paa, hvordan man kan skaffe disse vigtige Byggematerialer frem, men det gælder selvfølgelig ogsaa om at faa dem anvendt paa den rigtige Maade. Den højtærede Minister gav en Redegørelse for, hvor meget Træ vi har faaet i de sidste Aar, og hvor meget man ventede at faa i det kommende Aar. Forudsat at man i det kommende Aar kan faa de 17 Mill. Kbf., som Ministeren opgav, og at man endvidere kan skaffe noget mere dansk Træ frem, skulde det ikke se saa helt galt ud. Men jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Handelsminister, at man, naar man forhandler med Udlandet om de Træmasser, der skal leveres hertil, gør sig Anstrengelse for at skaffe netop det Træ, vi har Brug for, Træ, der egner sig til Gulvbrædder og Snedkerbrug. Jeg har Opfattelsen af, at vi har faaet en hel Del Træ af mindre god Kvalitet, som ikke rigtig egner sig til Bygningsbrug. Det har stor Betydning, naar man kun faar et bestemt Antal Kubikfod ind, at det er det rigtige Træ, man faar; det skulde nødig gaa saadan, at man ved Statshandlerne fra Udlandets Side skulde stikke en Skidtet ud.

Med Hensyn til den indenlandske Hugst er det rigtigt, at man fra Statsskovenes Side har lovet at forøge Hugsten med ca. 50 000 m³ i den kommende Vinter, og at Ministeriet overvejer, hvordan man ogsaa kan faa de private Skove til at foretage en lignende Merhugst. Man regner med, at den ene Trediedel af huggemoden Gran er i Statsskovenes Besiddelse, en Trediedel i de store Godsers Besiddelse, og den sidste Trediedel i Smaaskovenes Besiddelse, og her er det særlig Smaaskovene, det kniber at faa med. Jeg vil her gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa Forholdet mellem de Priser, Skovene faar for deres Træ, og de Priser, Savværkerne tager for det, naar det er skaaret op. Det er

min Overbevisning, at der ligger en meget stor Fortjeneste og en meget stor Prisforskel mellem den Pris, Skovene faar, og den, Savværkerne faar for det opskaarne Træ. Hvis man ændrer den Pris, er det muligt, at det vilde animere en Del af Skovejerne til at hugge deres huggemodne Gran.

Med Hensyn til Murstenene regnede den højtærede Minister med, at vi i det kommende Aar kunde komme op paa 400 Mill. Sten; det er maaske tvivlsomt, om vi kan komme saa højt op. Jeg gør opmærksom paa, at det var et stort Tab, der skete i Oktober med de to Nætters Frost, da 8 Mill. Sten, som var strøget og stod til Tørre og kunde være brændt til Vintertid, gik i Stykker. Nu staar vi og mangler disse Sten. Jeg gør opmærksom paa, at Teglværkerne kan ikke stryge Sten paa denne Tid, de tør ikke tage den Risiko, der er ved, at Frosten kan ødelægge dem, inden de bliver tilstrækkeligt tørre til at sættes i Ovnene. Skal vi igen komme ud for, hvad vi var ude for sidste Foraar, at Teglværkerne ikke kan begynde at stryge Sten, før Frosten er af Jorden, og der skal gaa 6 Uger, inden Stenene kan tørre, saa de kan sættes i Ovnene, og 6 Uger igen, inden man kan tage dem ud af Ovnene, saa naar vi igen hen til 1. Juni, før Teglværkerne kan begynde at levere Sten og Byggeriet kan komme i Gang. Det er her, det gælder om at sætte ind. Det er maaske for sent i Aar, men man bør tænke paa, om man ikke i de kommende Aar kan hjælpe Teglværkerne til, at de kan faa indrettet deres Tørrelader paa en mere praktisk Maade, saa Stenene kan opbevares om Vinteren uden at fryse, og brændes i saa god Tid, at de kan leveres tidligt i Forarsmaanederne, saa de to bedste Byggesmaaneder ikke skal gaa tabt.

Det er sikkert rigtigt, at der er brugt mange Materialer til de Om- og Tilbygninger af luksupræget Karakter, som er udført i de senere Aar. Det er sikkert ogsaa rigtigt, at der er anvendt en Masse Arbejdskraft til dette Om- og Tilbyggeri. Der er maaske en hel Del, der har haft en Ejendom, som de gerne ønskede forandret; der er maaske ogsaa nogle, der har haft lidt Penge, som de i Stedet for at lade Skattevæsenet faa vilde bruge til saadan Om- og Tilbygning. Derfor er det forklarligt, at der har været et saadant stort Byggeri. Men det er dog min Opfattelse, at vi nu er over det værste. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard sagde noget om, at man kunde vente, at det vilde fortsætte ogsaa i den kommende Tid. Nu ved vi, at hvis det Cirkulære kommer, som Handelsministeriet har lovet